

РОЗДІЛ УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 160 [910] • Вівторок, 23 серпня 1994 року • Ціна договірна

«Що вберегли ми, що надбали, щоб дітям в спадок передать?!»

Нехай нас упізнають з радістю

Класична українська фраза «Ти дивн, таке мале, а вже турок!» має куди серйозніший зміст, ніж здається. Можу побитись об заклад: у турків, а може, не тільки у них, теж в айдіопатична формула — щоді нас. І вони теж сміються, атакуючи цю формулу. Нічого, аби не плакали. А взагалі — це ціла проблема, що, при близькому розгляді, розпадається на ряд запитань. Справді, айдіки і колп людина починає знати, що вона — «хтось»? І що це їй дає, і куди вона це знання повертає? І чому той, хто каже «ти дивн...», — так дивується, немов він сам у дитинстві не був «кимось»?

З різними модифікаціями цієї формули ми стикаємося ще й досі, мало не щодня. Малюк каже на вулиці: он дивн, дядя — негр! Ділякатися мама шикає: тхко будь, а то дядя образиться. А чому обов'язково — образиться? Може, він цим ажраз пишється?

Чия — чия? А чим — ми? Мабути, «бути кимось» (турком, українцем, ком завгодно) — означає усвідомлювати, що ти не свій не один, що є інші. Це прекрасне і часом нелетіжє упізнавання. Ось нас визнало піснєвці — але чи багато в таких, що змогли б упізнати нас із першого погляду, всіх і кожного зокрема? Тож побажаємо собі: нехай нас упізнають. І ще: нехай упізнають з радістю: а, мовляв, українці? Ну, наспренті! А то і вже заждалася...

Христофор ГРУША.
Фото Володана ПРИЙМАКА.

Три питання для всіх

1. Минуло три роки з дня проголошення незалежності України.

Які, на вашу думку, має наша держава надбавки і втрати?

2. Ваші особисті здобутки і, можливо, втрати протягом цих років. Що здалося, що ні? Як ви святкували цей день торік, як святкуватимете нині?

3. Уявіть, минули роки роботи і нового парламенту, і нового Президента, що, на вашу думку, зміниться, якщо буде Україна?

Ось такі запитання. На них відповідали на наше прохання різні люди, врешті, й матеріали цього номера, можливо, опосередковано — теж відповіли на ці питання. А вони, айдіаємося, хайлиють кожного з нас, бо кожного з нас і всіх разом за ці роки не марили яспробування.

Продиктовано в номер

Олександр Мороз гостював у «Гетьмана Сагайдачного»

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз відвідав Севастополь, де побував на флагмані українського флоту — сторожовому кораблі «Гетьман Сагайдачний». Там він зустрівся з командувачем ВМС України віце-адміралом Володимиром Безкоровайним, офіцерами штабу ВМСУ та екіпажем. Голова парламенту ознайомився з умовами служби та побуту моряків, скуштував флотського обіду.

Біля трапу корабля Олександр Мороз провів прес-конференцію. Він сказав, що задоволений тим, що любачи на кораблі, що Україні потрібні саме такі

сторожові кораблі для охорони морських кордонів та узбережжя.

О Мороз відзначив також, що Україна активно співпрацює з багатьма країнами, зокрема, з тими, що входять до парламентської асамблеї Чорноморського економічного союзу (ПАЧЕС).

Голова Верховної Ради України відповів на численні запитання журналістів.

Країна буде с хлібом

Президент України Леонід Кучма здійснив 20 серпня робочу поїздку в Чернігівську область. Першу зупинку він зробив на контрольно-пропускному пункті «Нові Ярловичі», розташованому на українсько-білоруському кордоні. Президент на власні очі побачив нескінченні черги автомобілів біля митниці. Люди тут по кілька днів знеможуть, очікуючи переходу кордону.

«Це неподобство, — сказав Леонід Кучма. — Суверенні держави, звичайно, повинні мати свої кордони, але ні в якому разі їх не можна перетворювати в муки для людей. Спорудження таких кордонів не на користь нікому».

Принципова, неформальна розмова відбулась у Президента України в багатьох трудових колективах області. В ході поїздки Леоніда Кучми відбувались численні несплановані зустрічі з людьми на вулицях міст і сіл, хлібних дворах.

Говорячи про види на врожай нинішнього року, Президент України відзначив, що Україна все ж буде з хлібом. Цього разу менше, ніж раніше, зібрано пшениці, але її недобір можна і довести компенсації ячменем.

У Президії Верховної Ради України

19 серпня 1994 року в Президії Верховної Ради України під головуванням першого заступника Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка відбулась нарада керівників і членів постійних комісій, відповідальних працівників Секретаріату Верховної Ради.

Проаналізовано підготовку питань для розгляду на пленарних засіданнях Верховної Ради у вересні. Акцентовувалась увага на необхідності реального опрацювання законопроектів, спрямованих на вихід держави з економічної кризи, реформування господарського комплексу з метою його стабілізації, посилення соціального захисту населення, особливо малозабезпечених верств. Розглянуто також питання про поліпшення умов роботи постійних комісій та народних депутатів України.

**«Треба бути не просто вільним.
А вільним і багатим.
Отоді це незалежність»**

$$f_0$$

6,5 відсотка скорочується сільськогосподарське виробництво.

За споживання на душу населення продуктів тваринництва цукру Україна відійшла на чверть століття назад. За останні три роки середньорічна кількість робітників і службовців у державному секторі економіки зменшилась на 2,6 мільйона чоловік, зате апарат органів управління зріс у півтора рази. В 1993 році апілері за повесний період кількість населення в цілому по країні зменшилась на 0,2 відсотка, або на 0,2 відсотка. Це зумовлено відсутністю природного приросту населення (крім західних областей) та значним скороченням міграційного приросту.

— Олександр Миколайович

от ви сказали, що незалежність ми одержали. Можє, в цьому й полягає основна причина нищого стану країни, що люди не пробачили споєна цією істєю? Чи не вийшло з цього, що державні керівники, як агітували за незалежність, розповіли людям, як вони бачать майшній день, тобто зробили б баланс, що оцєю в Союзі, тому на державний баланс такий, в який вийдемо із складу інтегрованої системи, що вийдемо в Союзі, майшню заосновуємо, поможемо, поможемо зовсім по-цішому поставимося б. Якби попередній парламент і уряд відпрацювали питання одержання незалежності, а не просто розривали всі зв'язки, було б іншакє. Але все відбувалося на чужій території, чужій країні, що ми ставали байдужими, найслабшими. А в нас же промислово виробничто мало людей.

— Так, я був без роботи йесьмісниця три, потім запитали консультантом агрофінанси, згодом змінили афірмацію, згодом змінили президентом агрофінанси «Земля і люди». Там ми започинали перспективу для України структуру господарювання. На агропромислову асоціацію «Земля і люди» — працює на інтереси України і є прообразом загальної структури господарювання на селі. Хоча й розпочався шалений тиждень, нападів політичних супротивників. Та хто хоче знати правду, хай читас газети «Сільські вісті» за 19 липня і «Київське вєдомости» за 6 і 9 серпня.

Відповідь на питання: чи не краще було б використати досвід українських аграрних підприємств, які були ліквідовані після війни? Чи не можна було б використати досвід українських аграрних підприємств, які були ліквідовані після війни?

ж, що щодо консерватизму, то маємо, що в цьому сенсі нічого поганого. Але консерватори в багатьох краях, наприклад, в Україні провінціальні. Так, консерватизм розумію, що падаєш в області не зможеш виростити нагомою врожаю, якщо не будуватимуть і не реконструюватимуть зрошувальні системи. А три роки ніхто там цього не робив, усе зникало. Тому, як консерватор, зроблю спробу, щоб навіть за цієї скрути відновити найбільш якісними роками зрошувальні системи.

І незважаючи на таку консерваційність, люди висувають мене в

кілких областях кандидатом у народні депутати. Я не з керівного складу обирався депутатом. Вважаю за високу честь і те, мене обрали першим заступником Голови Верховної Ради. Це для мене нагамування нирівдати. Уявляю, як доживемо до закінчення повноважень цього парламенту, і ви загадаєте мені мої слова. Переконаний, здобуток в Україні буде більше і життя стане краще. Я вірю в перспективу нашого парламенту, нашого Президента, в те, що ми співпрацюватимемо так, що не буде соромно дивитися людям в очі. Отді не свято святкуватиметься підлітніе.

Розмову веде Світлана
ПИСАРЕНКО.

Верховна Рада України з глибоким сумом повідомляє, що 21 серпня 1994 року на 60-у році життя раптово помер народний депутат України, член Комісії Верховної Ради України з питань культури і духовності

ЮРКОВСЬКИЙ
Віталій Станіславович
внесло глибоке співчуття рідним та
близьким покійного.

3 серпня 1994 року. № 160 (910)

«Будуймо храм —
на правді й вірі»

Павло ДВОРСЬКИЙ, народний артист України, популярний співак і композитор, соліст вокально-інстру-

ментального ансамблю «Смерічка» Чернівецької обласної філармонії

1. До головних здобутків держави передусім належить те, що вона не на словах, а на ділі послідовно дбає про розвій духовності й культури національних меншин. Це дуже правильний і виважений підхід. Адже не може бути вільний той народ, який ущемлює права інших.

Взяти, наприклад, нашу Буковину, яка є багатонаціональним краєм. Ніхто з меншин тут не може дорікнути державі за якісь утиски чи приниження її національної гідності. В області діють румунські, молдовські, польські школи, мають свою школу місцеві євреї. Багато роблять для розвитку своїх народностей національно-культурні товариства.

Вітраги: війни винючі в таких історичних ситуаціях. Бог милував нас незалежність, але не дарував свого Мойсея, тож ми довго тупцювали на місці, не знаючи куды йти. І змарнували багато часу, який можна було б успішно використати для розбудови молодій держави. Ми не скористалися, як це вчинили інші народи, духом піднесення, пробудження у кожному з нас перші дні незалежності.

сті. І тут я цілком підтримую авторів червоначка, який зробив нам недавні приводи.

2. Якщо говорити про себе, то
серйозну творчість. Ї я щасливо з
писати кілька циклів пісень про
турбує, найбільше болить. Їх про
нападам.

Не все з власного доробку мей
брауке «іскри Прометея», як влуч
А шісня — це благовіст, цілющі л
пробуджувати, об'єднувати, прим
Я ніколи не був прихильником
день нашої незалежності перетвор

Торік у День незалежності був для них. Цього року буде так само голосом, струнами душі. Така вже Невдовзі матиму присмну зустріч «Україна» відбудеться мій великий прохую всіх, хто бажає, на це дійс-

3. Не люблю прогнозів. Це дуже
скажу лишень одне: через кілька
сильною, демократичною й цивілі
натимуть творчість. І завжди буде
не може розкритися сповна укра

польських реформ Єжи Баль-
справедливий докір з цього

здоволення. Окремим пісням сказав один з наших класиків. І для серця й душі. Вона має вати людей. І не хотів би, щоб ався в грандіозні шоу, супро-

Я — співак і мушу працювати
я планидв.

ведляючи й ризикована справа.
оків Україна стане заможною,
ваною державою. У ній тану-
отреба в гвірній пісні, без якої
ська душа.

Отака полтавська галушка: 734.000 тонн!

23 серпня 1994 року. № 160 (910)

Бліц-інтерв'ю
«Кримськотатарська автономія — частина України»

Ліля БУДЖУРОВА — депутат ВР Криму, активна діячка кримськотатарського національного руху, поетеса, журналістка, голова Кримського Союзу вільних журналістів.

1. Ми втратили ілюзії, що налаженість приходить одразу ж після проголошення. Відірвавшись від імперії, ми думали, що зразу стали альпіністами, а вона всередині нас і її імперію, треба витискувати, кажучи словами Чахової, із себе по краплині. А лямбда характер важко. Головна, чого досягнуто, — Україні вдалося зламати стереотип, що з нью можна говорити мовою сили, Україна сьогодні стала учасником усіх процесів, якими живе світове співтовариство.

2. Як кримська татарка здобула не лише право жити на своїй землі, а й упевненість, що ніколи на зможе повторитися той страхотливий злочин, який було вчинено над моїм народом. Але було вибрано територіальну автономію, яка створила прецедент територіального сапаратизму, котрий вдатний зруйнувати саму цілісність України.

Цього року зі своїми колегами з Кримського Союзу вільних журналістів святкуватимемо День незалежності разом. Ми вирішили, що це найкращий привід, аби відпочити, нарешті, на волі природи.

3. Чараз п'ять років я сподіваюся, що весь мій народ буда вдома, житиме в Криму і не в замлянках і тимчасових будівлях, а у власних квартирах і будинках.

**У партіях
і рухах**

Минули перші офіційно багатопартійні і парламентські, і президентські вибори в Україні. Сьогодні вже можна констатувати: як і в інших країнах, де відбулися вибори, серед себе фактично не вправдали, і сьогодні можна говорити про крах багатопартійності. Ознак П — безліч, а це жоден з них не є таким, що несприятливо ставлявся до нової партії не стала важливим і визначально чинником політичного життя в Україні: за різниці даними різних соціологічних досліджень (наприклад, 30), новими політичними партіями стояло не більш як 10–15 відсотків населення. Центр «Демократичні ініціативи» (ДІІ) в Україні, який займається дослідженнями соціологічного опитування під час президентських кампаній, необхідність багатопартійності в країні підтримував тільки 10 відсотків опитаних, 30 відсотків поставилися до багатопартійності негативно, 34 відсотки не означалися. Цифри, що характеризують такий стан справ, залишилися в 1991 році, за даними соціологічних опитувань, ідею багатопартійності підтримувало 60 відсотків опитаних. Помітною тенденцією в останні роки тільки з'являлися політичні партії, то нові політики України (особливо серед народних депутатів України) або самі створювали партії, або виступали лідери новостворених об'єднань

я і ректи від їхнього імені виступили перед парламентом, трибуналом і на мітингах, або й просто заявили про свою партійно-політичну активність. А коли почала набирати силу передвиборна кампанія, то до нової ВР, що переважання більшість кандидатів партії-депутів заявили про своєму "незалученості" до структури партії, виступили й депутати, які не належали до партії. Серед шести кандидатів у Президенти був тільки один — один соціаліст, всі інші — «від народу». Характерною ознакою мизакуль виборів стало й те, що па на них з едікритим забралом і сміливими прогачунок свої поглядів на ішні ліві — відношенні до комунізму й новозавоєнні

Сьогодні, коли такого «партизанського» не заборилися, — за даними «Демократичних ініціатив» 28 відсотків опитаних у цей час зваязали, що не розбираються в партійних справах; 18 — що не визначилися; 12 — не симпатизують нікому; 11 — віддають перевагу: 1 — лібераліст; 1 — комуністам; 6 — націонал-демократам; 5 — соціал-демократам; 3 — християнським демократам; 2 — націоналістам; 2 — лібералам; і такі інші. Знову ж такі характерні відставання: у квітні 1992 року соціалістам давали перевагу 18 відсотків опитаних, комуністам — 4 відсотки, а безперечним лідерам такиїх рейтингів одностайно бу-

націонал-демократи — Рух УРП, ДемПУ тощо. Не дуже відставали від них і соціал-демократи. Проте, як бачимо, картина приязнювання змінилася: якщо раніше новим політичним силам симпатизували, так би мовити авансом, чекаючи від них рішучих дій, то довірливо до комуністів, то сьогодні симпатії знову звернулися до стерхнених партійних поводирів, бо від нових нічого путнього на дочекались

Вільше того, партії чварі на середній лівій частині суперечливі між ними самими: як так співзвучніччя «середнього зборища», що сформована «Демократична партія» висловлює ідеї «соціалізму і соціалістів», говорять отарі, але арозуміли речі, можуть добратн щі третійа голосів політичний електорату українського електорату, а отже, в майбутньому цілком можливо, що понад 50 відсотків елборців проголосують за ліваїх і нова УРСР буде готова за без усіаких «прокомуністичних» засвоєнь і «піддаїччя», якими так активізація людей всі ішні (не комунізо-соціалістичні).

Соціологи назвали й дві на їхній погляд, головні причини такого являча: з час здобутти реальної незалежності України не було по-перше, сформовано нової ідеології як цілісної системи в духовних, моральних і якщо хочете, політичних

ційностей. По-друге, не було проведено радикальних економічних реформ, а якими не пов'язувалк надії на поліпшення життя. В реальному житті все виявлялося, як говорять росіяни, «є точністю до наоборот» — життєвий рівень вже у перші місяці незалежності впаав так, що навіть померлих пенсіонерів у Києві ковали не в дерев'яних трунах, а в целофанових мішках.

Ось де — в практичній бездіяльності владі і нових політпартій, які кинулися ту аладу підтримувати, а не в закляхках чи то в діяльності лівих або «проімперських» сил — починається і дискредитація ідей незалежності української державності, і майбутня криза багатопартійності. Але — це тема іншої розмови.

До двох визначних причин лівого ренесансу і кризи багатопартійності я додав би ще одну, теж тісно зв'язану з неповноцінністю економічних реформ. А саме — не була проведена реформа, не з'явилися широкі нові верстви населення, зв'язані з приватною власністю, б'єтже, не з'явилися й соціальна база для нових політичних партій. Ні для есіх різноманітних соціал-демократів, які, за словами лідера ПДВУ Володимира Філенка, хотіли б капіталізувати соціалізм в інтересах

Крим: реалії сьогодення

[illegible][illegible]

Кримчакк незадоволені ще й тим, що всі депутати Верховної Ради Криму працюють на професійній основі, встановили собі солідну заробітну плату. Кожен депутат (не жителя Сімферополя) отримує в столиці автономної республіки

службовці з'являються з телефоном, матиме референта, транспорт і т. ін. Все це — за рахунок бюджету Криму. Але чому ж не хитро? Бо справді, під час виборів була ефорія: голосувати за кандидатів від блоку «Росія» 1, якщо ти оберишся, ти будеш депутатом, а якщо не будеш, ти будеш парламентом. На основному складається з представників блоку «Росія». Але явище парадокс. Виборці не хотіли, щоб до влади прийшли представники від блоку «Росія», а викинулися гідками людей політиків, господарників, інтелектуалів, одних і тих же, але з різних міркувань. І чому? Найчастіше. Під впливом новоросійських парламентаріїв. Алерція блоку «Росія».

ВР Криму зайнявся в основному політичними питаннями, а не економічними питаннями, питання боротьби з корупцією та злочинністю на піштовітх, хоч і їх розглядали, та жодних рішень не приймали. І чому? Бо в Криму не було ніякого захисту, заслуговували на сесії начальників Головного управління МВС та Служби безпеки Криму. І чому? Бо в Криму не було Міністерства МВС Криму, та головні службовці безпеки Криму, котрі самі заявляли, що не мають підлеглих, бо ці структури

Немало карікань і на «москвоєський» уряд Республіки Крим, що його очолює віце-прем'єр Євген Сабуров. Уже піро-

ну живуть урядовці на дачі в Алушту, можда службові автомашини відвозять їх на роботу і з роботи. А самі міністри кажуть, що поїзд справно ходять не лише з Москви до Сімферополя, а й у зворотному напрямку, даючи зрозуміти, що можуть будь-коли явитися звідси. Прояву плодотворної роботи можна вловити в такому разі, коли делегати виступають на засіданні Мінської асамблеї, яка обмінюва увагою різних спеціалістів, котрі чимало є на півнострі.

Але попри все більшість жителів Криму справедливо вважає себе за повоюючих громадян України. Сьогодні дедати частіше можна почути, що на виборів 1 грудня 1991 року 54 відсотки кривісців півнострова підтримали Акт проголошення незалежності України. Та й нещодавно у виборів Президента України кривісники взяли активну участь, наприклад, при виборі 70 відсотків виборців не є підтвердженням того, що кривісники не мислять собі Республіку Крим поза державою України? То дла того жоді підписання Мешкова та ВР Криму? А вже без дотави Украйїк (і до того ссидки) Крим не обійдеться. Поа це кареші зрозуміти керівництво атономікої Республіки. Та й народ усялякими доседами та небилицями (це вже довголітє історією) можна обдурити тільки раз. Завуажимо, ніні на півнострі зібрано урожай, найкращий за останні 15—20 років. Не працюють багато промислових підприємств. Вийшли погані

А інтереси України сьогодні у ВР Криму відстоюють лише 14 депутатів обрані від Курультая кримськотатарського народу. Решта майже всі 74 депутати, за рідкісним винятком, дозволяють собі кепарламентські випадки проти України, а фракція «Росія» стверджує, що набагато більше Росія може врятувати кримчан від зубожіння.

Олександр ПІЛАТ.

**Спочатку
було слово...**
Якою мовою звучить
слово сьогодні?

кщо звернутися до не такого вже

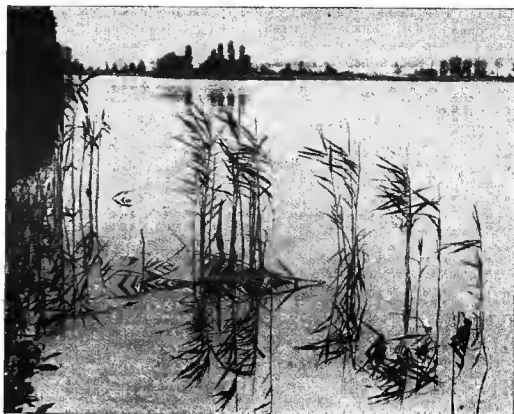
минуло, можна зрозуміти одностайний
много: боротьба за незалежність України
дала з боротьби за відноження україн-
много. Ударом двозву, який привнесу-
много узяву, був пленум Сіккія писем-
Україні влітку 1987 року. А в початку
року в Києві відбулася установа конфі-
рмності української мови імені Пе-
Шевченка. Авторці цих рядків випало
присутнм на ній. Запам'ятався атмо-
спіричний емоційний, полемічний, а
народилося «Звернення до громадян
Української РСР, до всіх українців, в Україні
і «Україні сумою», де були такі, наприклад,
і: «Відступ від лівескої національної
існості в часи сталінської України»
і: «Відступ від лівескої національної
існості в часи сталінської України», коли
одного з найчисленніших народів світу
і: держава, об'єднувала її суспіль-
і: уніфікація.

У жовтні 1989 року було прийнято Закон про мови в Українській РСР. Аналізуючи кризу притому часу, віддамо належне «заві» Верховній Раді і тодішнім депутатам, подбали про головне — не створити умов, того, щоб пересварити людей. Тому й вийшов компромісний документ: Проголошено державною мовою тільки одну українську, вони заклали в статтях Закону її протизаги, спрямовані на те, щоб ні ро- і, ні представники інших національностей, не відчували себе ущемленими. Тому й сталося в нас розколу на зразок молдовового. Хоча сироби підтримати пристрасті бу-

арту одразу сказати: більшість жителів комунізації зацікавленою охоче виконували свої обов'язки. Звичайно, за бракум, необхідний окремий роз'яснювальний робітничий комітет. Проте, одна з газет надала радикального спрямування, яку видавав Житомир, ка повному серйозі вимагав виконувати вичерпна російської мови і спеціальних програм. На протилути цьому одна російськомовна газета вимагала нагадати бачити доводило тільки промісую української. Коли, промови, один з українських журналістів, який працював в українській мові, а не на російськ мові форм» (так і нині), з'явився довший об'єкт комуністичної оселесиди і шаровар ізобразити не вдалось — мля не уместилось і т.п.

(Продолжения на 13-й стор.).

Ностальгія: на терезах любові й ненависті

(Закічення. Початок на 8-й стор.)

... А ви бачили б'як, приміром, на весіллі моїх друзів у північ українського навігату Чикаго молоді українці витанцюють! Так, ніби на концерт ансамблю Вірського побував. А затим у Нью-Йоркському пивбарі ровесники тих танцюристів говорили: «Ми розуміємо, що тут, в Америці, для себе зберіли Україну чистою незайманою ділянкою, а ви там отримали заважнену ділянку...» Ці тут заперечили, коли не можеш зрозуміти, чого в цих словах більше — словесної пози чи пивного філософізму? Але те, що замішане воно на успадкованих від батьків смуткові і болі, це безперечно.

Ще одна моя американська знайома теж напівсерйозно напівжартома заявила: «Старші контролювали нас жорстко. Страшним гриком заважалося вийти заміж навіть за американця, не те що за поляка чи, не дай Боже, за «москаля». Останні роки стало легше — Україна стала вільною, от і переймайте естафету...» Теж не знайшов, що відповісти, бо, з'ясовується, стати вільним багатьох легше, аніж бути ним.

... Ностальгія — це коли тобі десь під Вашингтоном друзі дарують альбом з фотографіями України, які вивіз з собою на чужину їхній близький юдач. Він так і помер, не побачивши Батьківщини, а дочка до століття з дня народження батька їде до Львова і там анда кишу з його роботами, котра так і називається «Ностальгія».

Фотографії, які ви бачите, належать архітектору Олександрові Пежалському. Він айхав з України під час другої світової війни і вже більше

ніколи не повертався додому. Його дочка в передмові написала, що батько багато подорожував Україною і багато фотографував, а вже в Америці зміг надрукувати знімки, перед смертю підготував фотокнистачку.

Тож дивіться, шановні. Такою Україною між двома війнами бачив один з її синів. Такою він забрав її на чужину. Такою вона повернулася до самої себе.

... Ностальгія — це коли хочеться додому. Навіть у пам'яті нападків.

А може, я щось і не так зрозумів. Адже я вдома.

Знімки Олександра ПЕЖАНСЬКОГО.
(З книги «Ностальгія»)
Київ—Нью-Йорк—Чикаго—Вашингтон—Київ.

Бліц-інтер'ю

«Часом буває
якось тривожно...»

Василь МАЛЕНЧУК, інженер
охорони і захисту лісу Луцького
держлісгоспу

1. Добуток — мир і спокій. Служба Богу, це не голодні! А втрачати багато. Навіть ту економіку, що була. Пограбували і вивезли за кордон багатства, які мали. Бензин продавати за безцінь, а в самих машинах стояли, бо ніхто було заправити. Соромно, що ми такі безпорадні.

2. Мої літа повернули на ось — я став пенсіонером. Сумно... Та лише тепер, коли «стукнуло» шістдесят, я повернувся до системи лісового господарства. Слово чисте, помолодшав. Торік у цей час я відпочивав у волинському санаторії «Лісова пісня» на Шацьких озерах. Ми гарно відпочивали. На березі озера варили юшку з риби, до пізньої години спалили українських народних пісень. Згадували пережити, мріляли... Цього року хочу побувати на урочищах з нагоди свята в обласному музично-драматичному театрі. Сказати правду, то ми ще не відчували історичної величчя нашого свята, незалежності, яку маємо. Часом буває якось тривожно... А може, я помилюся?

3. Повинно ж за цих п'ять років до кожного з нас прийти почуття національної гордості. Я — українці! Громадянин великої держави! А хіба це не так?

«Минають роки, минає життя, минає все в світі, як шоста нежить. Минають найкращі роки в житті України та бутті її мешканців — роки незалежності. Як же жидиво в Україні і як живе Україна?»

Крива, що займає 20-те місце за кількістю населення та 42-ге за площею в світі, посідає 45-те місце за показником якості життя, так званим «індексом людського розвитку» (ІЛР) серед 173 країн світу, щодо яких ООН викладала цей індекс.

Начебто несправно, якщо врахувати, що поєдзу такі держави, як Китай, Болгарія, Польща, Румунія, Туреччина, Малайзія, Бразилія, Мексика, Колумбія, тобто країни, мешканці яких (у нас звиклимо) мають краще життя, ніж мешканці України.

Що ж це за показник такий і чия справа ми так тривожимося? Його синтезують з трьох показників: довголіття, освіченості та рівня життя. Освіченість вимірюють через комбінованість письменності дорослих (для третини показника) та середньої кількості років навчання (третина показника).

Дайджест

Trident poised for Ukraine TV franchise

by Cheryl Proskind
Trident Television

company's initial investment
to the television franchise and

Under the terms of the franchise
agreement, the company will retain

former Soviet Union
television franchise off

Компанія «Трайдент» готова зайняти
привілейоване положення на українському ТВ

Trident Television, британська приватна компанія, що діє в Україні, має намір придбати у державної телевізійної компанії франчайзинг (право на привілейоване положення) на 25 років на один з двох національних телеканалів України.

Якщо угода відбудеться, це буде перша така угода в колишньому Союзі, і вона дасть змогу компанії Trident зайняти привілейоване на зростаючому (багато в чому незасвоєному українським ринком) реклами.

Пан Едві Бейн, керуючий директором компанії Trident, вважає, що початкові інвестиції компанії становлять від 12 мільйонів до 15 мільйонів доларів. Інвестиції будуть зроблені у вигляді обладнання та адекватної держави передавальних потужностей Держтелерадіо, Державної телевізійної компанії України.

Замість коментаря

АПОФЕОЗ БЕЗДРАГОСТІ

Інше це, з дозволу сказати, торговельну операцію назвати не можна. Звісно, з нашими ТВ вже сьогодні щось треба робити, щоб привнести отой мисливий бездумний калейдоскоп «театралізованих» і «шароварних» як танцюють. Але, певно, тільки на нашому ТВ, де ті «головні» і «шароварні» продукують, могли додуматися до того, щоб вести переговори про продаж

«Деякі акти в цій країні продають за копійки, і ми купуємо один із них», — каже пан Бейн.

Компанія Trident, яка за допомогою приватного держтелерадіо збирає фонди для інвестицій, сподівається здобути право передавати й продавати рекламу протягом 16,5 години на день, сім днів на тиждень, за каналом УТ-3.

За умовою контракту, Держтелерадіо одержуватиме частину прибутку від реклами як плату за ліцензію і збереже у власності передавальні потужності.

Держтелерадіо і далі здійснюватиме повний контроль над усім політичним змістом каналу. Держтелерадіо також здійснюватиме жорсткий політичний контроль з боку уряду.

Пан Бейн вважає, що однією з причин, чому Київ продає канал так дешево, є бажання створити популярну українському

альтернативу «Останньому», московському каналу, який транслюють по всій території колишнього Радянського Союзу.

Українській офіційній особі постійно згадується «Останній» у політичних пресних репортажах, але джерелом, провідним і телевізійний канал України — не рідня пресетельний російський станції.

Компанія Trident, котра сподівається вийти в ефір наступного року, могла б змінити рекламні дані з метою привертати увагу громадян українським мовою, і проїти шоу, фільми й телесеріали, придбані на Заході, в також програми, створені в Україні в американському стилі. Пан Бейн переконаний, що швидко зростаючий український ринок реклами дасть змогу компанії Trident скоро відшкодувати свої вкладки.

«Файншеш Таймс», 25 червня 1994 р.

Фото Валерія ІНЮТНА.

ГОДИ. БАТЬКУ. ПРОДАВАТИ,
Економічна безпека. Світло й тіні

За три роки ми не поступились своєю державністю, не дозволили посягати на нашу державу, навчилися бути громадянами суверенної держави, ухвалювати рішення, не чекаючи наказів зсуду. З цим можемо привітати себе. Але чи захистили ми свою державу економічно? Чи віддали її на поталу жорстоким економічним штормам, коли все залежить від його величчезного впливу? Нім, не так, мабуть, випадає, як від інших окремих суб'єктів економічних відносин. Це доводити дала наука про збереження держави в стані спокою, наж — економічна безпека держави. Виникла вона теж не з чистої теорії, а з практики — енергетичних криз 1973 та 1979 років, коли світове товариство переконалося у небезпечності таких шалених криз для всього світу і вирішило запобігти їм, спрямувавши свої зусилля на міжнародну економічну безпеку. Та кожна держава має

свої специфічні умови, без врахування яких похибки в рішеннях економічних проблем можуть привести до повного розладу економіки. Врешті, ми вже стали на такий небезпечний шлях, бо не мали навики за зовсім нових умов господарювання, не мали системних знань. Вони, зібрані по кріпках, основані на досвіді — в гіршому нашім, у кращому — у транзиті формі до наших умов, — нім, як хотів світового поштя, потрібні для реанімації економіки. Саме тому наша генерація управління має оволодіти цими знаннями якомога швидше. Над цим, врешті, й працює Інститут державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів України. Серед інших особливостей актуальності вирішення саме питання за курсом «Економічна безпека держави».

Під такою ж назвою видано підручник для тих, хто навчається за фахом «Службовць державного

йонів доларів за телеканал на 25 років — це не просте мало. Це грабіжно мало. А якщо узяти й піарувати вартість реклами, навіть сьогоднішню, то сума пана Бейна окупиться вмиг. Зате Україна втрапить телеканал не як засіб виробничої інформації, а як мовний жерело формування масової свідомості, впливу на неї. Хотіло й аксе рухаву, хто і що розрохував, — як і завжди, невідомо. А наслідки можна тільки уявляти.

управління». Він допоможе майбутнім управлінням, так би мовити, розповісти, що є що і хто є хто. Ажле спробі поставити Україну на коліна шляхом економічного тиску не припиняться. Звичайно, не відкрито, а у прихованому вигляді. Скажимо, наприкінці 1991 року група «Фабікс» за сприяння «добріх та скорумпованих урядовців» провела операцію з порожньою склялотою і отримала мільярди карбованців через... підписання чий на склялото. Штучно створили величезний дефіцит (багато часу на підтримку не вистачало закладена в наслідок склялото), було досягнуто підписання чий в п'яній разі. Чим це обернулося? Збитками держав, зиском для злодіїв.

У Верховній Раді тривали палкі суперечки щодо розміщення замовлення на виробництво української національної валюти — в киянській чи в італійській фірмах. Та ніхто серйозно не проаналізував, наскільки нагальною була потреба в закладній валюті. Йшлося лише про замовлення. Після тривалих

І ЯК В УКРАЇНІ...

нік не відповідає дійсним змінам збереженості. Пов'язано це з поступовим наближенням вартості життя в Україні до вартості життя в інших країнах світу. І саме. Адже за 62,9 долара в грудні не можна було купити того, що коштувало за 26,4 долара в січні 1993 року.

Колізація доларового наповнення середньої місячної зарплати плати пов'язані із зростанням безробіття та

обсягу праці низької кваліфікації, в тому ж вразливим періодом року.

На діаграмі помісичне зіставлення вартості споживачого кошика (чорний стовпчик) а середньою місячною зарплатою (білий стовпчик).

Як бачимо, середньомісячна зарплата плати не завжди змінюється більше, ніж вартість споживачого кошика. Це свідчить про різкий замах економічного стану людини у визначенні періоду.

Та навіть тоді, коли середньомісячна зарплата плати «зростає» або навіть збільшується навидше, економічні не становить людини відстає від рівня забезпеченості. Адже споживачий кошик враховує для однієї людини на місяць харчування (м'ясо, масло, цукор, картоплю, помідори, капусту, яйця) і крім за мікродіями нормами регулює (армії), а також плати за квартиру та комунальні послуги і вартість місячного проїзної квитка на всі види транспорту, але не врахо-

ує потреби в одязі та взутті, а влітку, а послугах за їжею, а газет та інших культурно-освітницьких потреб, у предметах особистої гігієни, а також в деяких продуктах, потрібних людині (риба, молочні продукти та ін.).

Протеж 1993 року зарплата плати не стигала за цінами. Зменшувалася купівельна спроможність населення, через що скорочувалося виробництво, що призвело до зростання безробіття. Збільшення оподаткування імпорту товарів ве в знобі підвищення попит на товари місцевого виробництва тому, що цьому перешкоджає низька купівельна спроможність населення. Натомість збільшення імпорту сприяє (через конкуренцію) покращенню якості товарів та зниженню ціл.

До того ж вичає кількість підприємств (вплив тільки 38% промислових підприємств України) працює не на повну потужність, але асимілює на працює через брак сировини (дальшого через продаж ІІ за кордон).

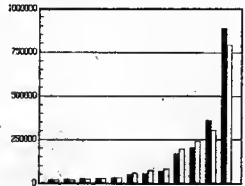
Це означає, що переважність через оподаткування імпорту не призводить збитку на економіці країни, ні ІІ менталізм. Ситуацію можна покращити через реалізацію комплексу заходів та засобів (такіж, як скорочення експорту сировини, підвищення податків на посередників і таке інше).

Одним з найважливіших заходів є встановлення державного замовлення а фінансовими цілями, тобто подолання підприємствам через гарантоване замовлення а наданням цільових кредитів для придбання сировини.

Як бачимо, оптимістичні висновки ООН делікатно обурюються.

ІІР, а коштує, неспроможності визначити якість життя в нашій країні. ІІ правильно визначають тільки самі мешканці, які подено відчувають на своїм асіні стану країни.

В публікації використано матеріали Звіту щодо людського розвитку 1994 року, виданого для Програми Розвитку ООН, а також інформаційного бюлетеня «Україна а цифрах», виданого Міжнародним центром перспективних досліджень.

РОКІВ шість томів, що на зорі так званої перебудови, в Харкові відбулася нарада секретарів ЦК КПРС, керівників великих промислових підприємств, високопоставлених чиновників агропромислового комплексу та голів передових колгоспів, надзвичайність якої полягала в тому, що йшлося не про збільшення випуску тракторів ХТЗ чи розширення мережі м'ясо-молочних комбінатів-вєстєв, а наприклад, про потреби налагоди на великих підприємствах випуск невеликих комбінаторських заводів, м'ляні, олійниць, копальних цехів тощо. Тоді Харків, на думку ЦК, у цьому мав певний досвід. А що все це дійство відбувалося на моїх очах, то для правдивості мусу сказати, що всі учасники тієї наради, починаючи з товаришів Ніколова та Лягачова, яким ще «чертовски хотелось работать», і закінчуючи деякими «перекладниками» головами колгоспів, дивилися на ті зразки нової техніки скептично і дедалі густіше розминали біля «шведських» столів, заставлених пляшками та бутербродами.

Зрозуміло, що гості розглядали, а важливу справу та і не зрушила з мертвої точки. Причому тоді, певно, багато. Але, на мій погляд, головним гальмом у розвитку малої механізації для села залишалися консервативне мислення тогочасного політичного керівництва та незцілюваність керівництва промислових вєстєв у випуску «кріп'язкової техніки». Інша річ, якщо це завдання стоїло перед невеликими підприємствами, для яких випуск такої продукції став би сенсом ієї життєдіяльності. Але на той час ми ще до такого розуміння речей не досіли...

Однак навіть сьогодні, коли підприємство уже не біда борозном, а чечобом, надалі під усяким опікою держави, механізації й технічне оснащення на селі залишається проблемою номер один. Як сенсую Ніколи повідомляє місцеве преса, та і навіть «крайське телебачення, про появу в тому чи іншому селі олійниць, м'ляна або копального цеху. Хоч як не переконливо, а така гостя і до цього часу не обіймає техніку замишляється рожемо мрією не тільки білків, в-й відносно мішних господарств, фермерських садів. За статистикою, такі механізми має один із чотирьох-пяти колгоспів, а придати їй хоче майже кожний, як кажучи вже про індивідуалів та фермерів.

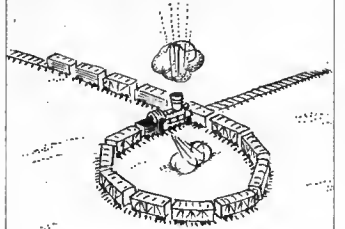
І а той же час у Харкові успішно діє років зо три послужі науково-виробниче колективне підприємство «Екструдер» (з англійської — прес), яке налагодило серійний випуск компактних пресів для переробля-

ня олійних культур і яким, до речі кажучи, немає кращих відповідників на території колишнього СРСР. Підприємство вже випустило понад 300 комплектів прес-екструдерів, зіставлених з якими не втрачають традиційні олійниці, бо займають величезні приміщення, де а обслузі літ бригади, енергетиків, непродуктивні, це й олію виробляють неадекватно. А прес-екструдер, наприклад, можна розмістити на 20 квадратних метрах, він потребує лише одного оператора, споживає усього менше електричності. Але головна перевага навіть не в цьому, а в тому, що олій з-під цього преса за якістю відповідає світовим нормам; отже, мрія користувачів і споживачів.

Колектив, який розробив і тепер успішно випускає преси для переробки наїрзкоманійніших олійних культур, створювався не просто. Ентузіастів цієї справи залишили свого часу теплі місця і відважились відкрити свою справу, виготовляти важливі, не-

МАСЛО КАШУ НЕ ПСУЄ...

Засоби механізації в українському селі завжди не вистачало. Особливо для виробства та переробки сільськогосподарської. Немає небагато, що з'являється вони й збрата.

обхідні в кожному селі, фермерському господарстві, колективному сільгосподарстві механізмів, які забезпечують переробку сировини а кінець діля сільськогосподарського продукту, ефективно господарюючи на землі і без будь-яких відходів. Наприклад, макуху, яка залишається із сировини після одержання з неї олії, можна використовувати навіть для відголіної молочної худоби.

У першій річ роботи на олійних полях цехів харківських підприємств (І) було використано сім. Сьогодні, використовуючи кооперативні зв'язки, науково-виробниче колективне підприємство «Екструдер» опанувало випуск 12 пресів на місяць, виробляючи при цьому ще й запасні частини для традиційних олійниць, зернодробарки для фермерських господарств.

«Екструдер» спроможний збільшити випуск таких пресів у кілька разів. В той же час переважно сім сільських областей України готові й закуповувати якщо не сотнями, то десятками, бо село, образно кажучи, здається без такої техніки. Але склалася парадоксальна ситуація: сьогодні ці товаришіворобники стали боржниками. Втім, «Екструдер» готовий постачати свої виробни на бартерних, лізингових та інших взаємовигідних умовах.

Продукцією цікавляться не лише в українських селах, а й спеціалісти переробних галузей Угорщини, Болгарії, Чехії, Судану... Прес ЕК-75/1200 запатентовано у Держпатенті України.

... Олія, як то кажуть, в Україні не останній хліб. Навряд чи знайдеться в ній осяда, де не вживали б цього смачного й корисного продукту. Цілком зрозуміло, що біліш розвинені країни нимгаються закупити харківську технологію виробництва олії — йдеться ж про про здоров'я нації.

Думаю, що й урядові України варто приділити належну увагу тим підприємствам, які працюють у сфері переробки сільськогосподарської. Тим більше, що, на жаль, у нас останнім часом дедалі менше стало того, що треба переробити і чим переробити. Сьогодні такі підприємства, як «Екструдер», ще якось тримаються на плаву, навіть розвиваються, оперативно реагують на вимагання зринути ринку. Як склалася доля у них збрата — залежить насамперед від властей. Питання пресів і відповідей має бути ще простіше — бути чи не бути.

Харків.

Микола КОСІЙ.

НІМ ЗДАЧІ ВЖЕ ДАВАТИ

добавіт перемогу святкувала канаді. 394 мільйонів доларів було витрачено на виробничі триві. За контрактом замовлення мали виконати у травні, а завершалася робота в жовтні. Зроблено гроші на той час уже знецінилися: інфляція зробила їх зайвими. Неважко підрахувати, що Україна втратила від цієї справи «фактично» понад 150 мільйонів доларів (адже за час, що мину, гроші мали принести прибуток, за підрахунками фірми «Алькор», по 10 відсотків щомісяця).

Нині маємо свою фабрику з виготовлення грошей, а гривня невдоволює кожне бачення.

Або приклад поставлення льнової із стратегічного загалу України за кордон, виявлення за рахунок України економік інших держав шляхом вивезення капіталів. В 1992 році, за статистичними даними, з України було вивезено продукції на 7 мільярдів доларів, а державна казна від цього отримала лише 160 мільйонів доларів. Як на мене, то і з парламентськими виборами випаляють чима-

лі гроші. Можливо, якщо людина не хочуть обирати, треба скоритися їхньому бажанню і зменшити кількість мандатів Верховної Ради на кількість необраних. А Верховна Рада нового скликання вже показала свою здатність ліділо провадити тією кількістю, що є.

Читач скаже: а мені що від того? О І Президенти кажуть, що кінці зростає уяга до забезпечення безпеки людини. Але не тільки завдяки більш палій боротьбі з хуліганіамою або рекетирями, а завдяки посиленню боротьбі з тіньовою економікою, яка завдає великої шкоди економічній безпеці держави. А кожний з нас, як ніх не обіймає. Нестача енергосилові, що іє «тіньовиків» продала за кордон, примусить зникнути температуру повітря в нашому помешканні. Вивезення з країни із зменшенням везення скоротить ваші можливості щодо придбання одягу, взуття, продуктів, зменшити вартість вашої зарплатної плати або пенсії через зростання ціл на товари. Все

взаємопов'язане. Ось дехто не цікавиться курсом валют, бо, моїля, не має П. А скільки в цих курсах закладено інформації про економіку держави! Адже банки, які встановили неправильний курс українського карбованця до російського рубля, заклали нашої державі несправедливий шкоди. Чез в Україні опинилася і боржниках і, на жаль, ще довго перебуватиме в такому стані. Тому «вєстєзиром» німає платити йому борги через 30 місяців акцій «Укргазу», тобто поглибити залежність економіки України від Росії. А ми ж прагнемо бути економічно незалежними. І держава наша може бути такою. Врешті, воно не з білків. Бо й після шаленого пограбування не здалася. А захистити її ми повинні самі. Коли прийнято продавати все — від честі особистості до інтересів загалу.

Геннадій ПАСТЕРНАК-ТАРАНУШЕНКО, кандидат економічних наук.

Київ.

Кожній жінці можу сказати:

Ще донесла до нас всі діти жили при батьках у старій дерев'яній хатині, яку разом з їхнім народженням добували новими кімнатами. Першою дитиною виступила з батьківського гнізда найстарша, Світлана, яка за п'ять років шлюбного життя подарувала батькам четверо онуків. «В мене пішла, — гордовито мовила Софія Мусієвна. — А я вдалася в свою маму. В моїх батьків було дванадцять дітей, серед них я — найстарша. Коли ж з азовою війною ставали на шлюбний рушничок, то нам усі бажали щастя. Я тоді ніяк не могла зрозуміти, що це таке. Ліше тепер кожній жінці можу сказати, що справжнє щастя — це коли багато дітей. Часом хочеться, щоб їх у мене було більше...»

Місяць тому в сім'ї справили два весілля. Азарій одружився з дівчиною з Санкт-Петербурга, де вони живуть тепер. Ігор поборовся з болгаркою Майєю. Познайомилися під час явлення в Московській духовній семінарії. Молоде подружжя живе поки що біля батьків, але, як сказала Майя, скоро поїдуть до Богатирів, бо там краще жити. Гості у Фенів і рідна сестра Майї — Камелія.

Віктор служить в українському війську. А ще вдова Петро, Люба, Сергій, Василь, Надя, Анатолій, Галина, Олег, Віра, Павло, Мусій, Володя, Валентина і найменший троєхрістий Віталій. Коли ми завітали до цієї великої родини, подвір'я біля нової хати було червоном, блакитним, зеленим — квітками, спідничками, білими з смужечку сорочечками... Біля хати стояло сім велосипедів. На картоплинному полі, що поруч, дзвеніли коси: Ігор, Сергій та Анатолій косили сухе картоплиння. Готувалися копати картоплю, яка цього дня значно ранила долівку. Менші Галина, Олег, Віра, Павло і Мусій допомагали батькам порятати в хаті.

А нова хата у Софії Мусієвни і Йосипа Тихоновича Фенів та всіх їхніх дітей велика, дзвеніла, на вісім кімнат, з ванною, усіма комунальними зручностями. Два роки тому почали зводити цей гарний будинок. В незалежній Україні нова місцева влада посприяла, щоб багаторічна сім'я — найбільша сім'я в Сєвері — мала нормальне життя. Для цього в центрі селища відвели ділянку землі, закрили будівельну організацію. І закінчила робота. Бже пошукатуні стіни, прокладено сантехніку, чудові батери для опалення. Йосип Тихонович показав, простору будинку, в якій — велика піч, кахлем обкладена.

— Копія такої, яка стоїть у нашій старій хаті, — розповідав чоловік. — Стало в нас із дошками на підлогу. Дорогі вояки, грошей таких немає.

— Хочеться змунувати в новій хаті, — кадала господиня. — Спасибі, нам допомагають, світ не без добрих людей. З фонду гуманітарної допомоги одні зводять, інші речі. Діти, слава Богу, здорові, робітничі. Є в нас господарство, маємо велику теплицю... Дві корови, свині, кури, яє у селі. Діємо собі раду. І радіємо, що живемо у віллі України, маємо надію, що буде ліпше, що наші діти житимуть краще від нас. Аби Бог дав усім нам здоров'я».

«Щастя — це коли багато дітей», —

вважає Софія Мусієвна Фень, яка народила й виростила 18 дітей — 13 синів і 5 дочок

— За останні два роки я вже двічі побував у цій сім'ї. З приємністю можу сказати, що не чув ні від батьків, ні від їхніх дітей якогось особливих нарікань на життя, якогось невдоволення чимось. Так, проблем і клопотів у цієї сім'ї вистачає. Але доброта, смиренності і терпіння — чи не найбільше. Понад усе в сім'ї панує культ поваги до старшого і найменшого. Батьки виконують дітей, а діти — батьків. Одне шле — сім'я, для яких мама — це свята ікона, на яку моляться. Дещо ніяковіло, Софія Мусієвна прикладала, що від кожної грубого слова, неповати до себе. Ось така подорожня. У кімнатах, старій хаті, де навіть прохорди заставлено ліжками, — чисто, прибрано, затини. На стінах шиті рушники, килими, подушки на ліжках... Уявляєте, Софія Мусієвна виставляє ще й вишиті килими! Єдина в цієї жінки була скрапа: школу в селі потрібно будувати, бо ніде дітям вчитися.

Справді, школа в цьому селі край потрібна. Село Карпільківка — велике, 1800 жителів. У селі — 338 дітей шкільного віку, які навчаються в шести приміщеннях. По кілька класів у сільській Раді, дитсадочку, в медресі. Першокласників набралось на три класи. Тут щедри люди на любов. Голова місцевої сільської Ради Ганна Веремій розповіла, що в Карпільках живуть 20 сімей, в яких є по 10 дітей і більше. А таких сімей, в яких по п'ятеро дітей і більше, — 104. В селі щороку народжується 50—55 дітей, відбувається 18—20 весіль. І в такому селі нема школи. Тільки у Фенів 7 школярів.

Саме ця проблема, де і як вчитимуться тут діти, привела до Карпільківки новобранця заступника голови Волинської обласної Ради Сергія Шевчука і голову Квершівської райради Григорія Павленка. До речі, перший за фахом — лікар, другий — вчитель. Звісно, не могли ці керівники обминати і сім'ю

Фенів. Гості привезли подарунки: 18 рушників, цукерки, одяг, взуття... А найбільше — надію, що нова влада допоможе грошима в закінченні будинку для найбільшої сім'ї не тільки в Україні. Сергій Володимирович так і сказав: «З позабюджетного фонду обласної Ради буде виділено відповідні кошти». Повернімо, що так і буде.

Біля старої хати, де на двох стояла — бусячий гіздал, де скринили над кришинею колоратор, Софія Мусієвна приносила нас ступеною водою. І журалася жінка, як то вона буде, коли сім'я переселиться до нового будинку, а буси залишаться на старому місці.

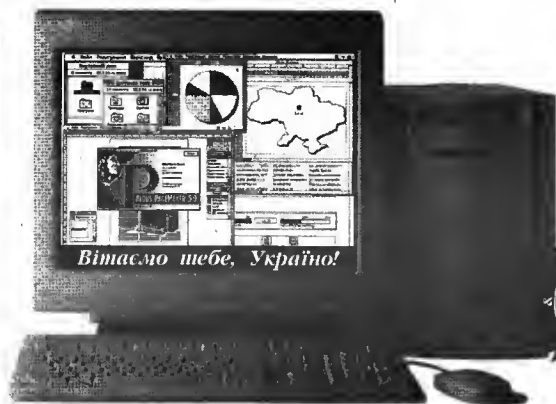
Мабути, не варто переживати. Діломи знають, де їм селитися. Вони люблять добрих людей. Тим більше, що сини з сім'ї Фенів уже потують їм місце для гіздала біля нової хати. Бо на цьому подвір'ї ще буде багато весіль...

Богдан БЕРЕЖЕТА,
Волинська область.
Фото Михайла ЗІНЧУКА.

3 днем народження, Україно!

Вітання від офіційного представництва Apple в Україні!

Ми теж молоді! Ми сміливо дивимось у майбутнє! Давай зростати та мужніти разом!

Перша і єдина у світі україномовна операційна система фірми Apple — це україномовне системне програмне забезпечення, українська клавіатура, перекладена документація, українські системні шрифти та україномовні версії популярних пакетів програм, таких як ClarisWorks 2.0, WinType та PageMaker 5.0. У 1993 році Macintosh було визнано найкращим комп'ютером для освіти в Україні.

 Apple Computer

Macintosh — це Ваші нові можливості!

CDV Apple Computer IMC

м. Київ-62, а/с 193, тел.: (044)442-9225, факс: 443-1201

Офіційний представитель
Горьковского завода «ПО ГАЗ»
и ГП «Москвич» (АЗЛК)

Предлагає со склада в Києве:

АВТОБУСИ

МИКРОАВТОБУСИ РАФ

КАВЗ-3976
(пасажирський і
грузопасажирський)
ПАЗ-3205

ГРУЗОВІ АВТОМОБІЛІ

ЛЕГКОВІ АВТОМОБІЛІ

КамАЗ-5320
КамАЗ-55111
(самосвал)

Москвич 2141-S

Москвич-2335 ликал
(с тентом или без него)

ИЖ-2715

ГАЗ-31029
ГАЗ-31029 (51 комплектация)
ГАЗ-310240 (представительская)

Телефони в Києве:
(044) 264-74-42
264-96-69
тел./факс 264-24-05

ЗИЛ-130 (дизель)
(автотурбини
промислові і ізотермічні)
ЗИЛ-130

А також прицепи
к легковим
автомобілям.

МАК
Київ
(044)
517-1929
РЕНОМЕ
Рівно
(0362)
28-44-55
КНЯЗЬ
Львів
(0322)
63-65-64
ДНАДЕМА
Київ
(02322)
5-55-22

МЕЛКООПТОВАЯ ДОПРОДАЖА

ЭЛЕКТРОННЫЕ КАССОВЫЕ АППАРАТЫ
ЯПОНСКОЙ ФИРМЫ ROYAL

ИМЕЕТСЯ

ДОПРОДАЖА
CMS-118 по отдельным
ценам

USD Тис. руб.
опт (>25) 242 12584
розница 286 14872

Оплата — карбованці
Гарантия — 1 год

Мы сами обучаем персонал работе на электронных
кассах и предоставляем расходные материалы
в течение всего срока эксплуатации

НЕМЕДЛЕННАЯ ПОСТАВКА СО СКЛАДА!

Разрешение Главной Государственной
налоговой инспекции № 73 от 2.06.94
ЮИПО «Электронкаси» № 20 от 19.05.94

Электронные кассы CMS 118 обеспечивают:
— печать даты и времени покупки на чеке;
— сохранение финансовой информации в
памяти после отключения питания;
— автоматический подсчет налогов;
— полный финансовый отчет
по всем проведенным
операциям.

Организация реализует со склада в г. Днепропетровске

АВТОШИНЫ

для грузовых и легковых автомобилей,
сельхозтехники, погрузчиков, мотоциклов.
Самовывоз и вагонные поставки.

Тел.: (0562) 445-448, 446-464, 440-044. Факс 442-406.

Ставим в известность всех заинтересованных лиц, что в от-
ношении общества с ограниченной ответственностью «Спут-
ник» (343400, Донецкая обл., г.Артемовское, ул. Тевосяна, 62,
р/счет 467483 в Артемовском отделении Проминвестбанка,
МФО 334583) Донецким областным арбитражным судом
(340105, г. Донецк, в.Пушкина, 34) возбуждено дело о банкрот-
стве № 83/5—23.

Цель данного объявления — выявление всех кредиторов пред-
приятия и возможных санаторов.

АВТОМОБИЛЬ

SKODA

Volkswagen Group

Безопасность, комфорт, надежность, скорость

Шестилетняя гарантия против ржавчины
Обеспечение запасными частями
Сервисное обслуживание
Гарантия в течение года

Приобретая автомобиль «Шкода»
Вы экономите на бензине и запасных частях

А/О «НЕКОС» (044) 224-31-03, 224-11-53

Продажа со склада в Киеве. Форма оплаты любая

НАИЛУЧШЕЕ СООТНОШЕНИЕ
ПОКАЗАТЕЛЕЙ
КАЧЕСТВО / ЦЕНА

Копировальные аппараты Sharp надежны, удобные, неприхотливые.

Дешевле аналогов других известных производителей.

Высокое качество копирования.

Гарантированный сервис и поставка расходных материалов.

ПРИГЛАШАЕМ К СОТРУДНИЧЕСТВУ ДИЛЕРОВ

ФИРМА «КАСКАД» - ОФИЦИАЛЬНЫЙ ДИСТРИБЬЮТОР ФИРМЫ SHARP

- Предоставляем информационную, маркетинговую и рекламную поддержку.
- Обучаем Ваш персонал.
- Поставляем расходные материалы.

Копировальная техника Sharp - стабильный и долгосрочный бизнес

г. Киев, б. Дружбы Народов, 19
тел. (044) 2618131, 2695083
факс (044) 2695192

ПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВА:

г. Киев "Каскад-сервис" (044) 452 89 23
г. Киев "Каскад-Киев" (044) 448 88 26-сервис, ремонт
г. Севастополь "Южный Каскад" (0692) 24 20 58, 38 06 98
г. Днепродзержинск "Каскад-Днепр" (0562) 45 54 01
г. Черкассы "Каскад - Черкассы" (0472) 45 04 45
г. Луцк "НП Каскад" (0322) 422 55

Фирма «Ятрань» реализует
пишущие машинки с любыми
шрифтами.

Телефоны:
в Киеве (044) 412-16-70;
в Черкассах (0472) 47-43-22;
в Глухове Сумской обл. (05444) 2-51-47;
в Чернигове (04622) 7-36-72

Внимание! Руководителей транспортных
предприятий

Предлагается со склада в г. Чернигове:
— газовое оборудование для работы автобусов и грузовых автомобилей на сжиженном газе, который в 4-5 раз дешевле бензина. В комплекте 8 обязательных баллонов, что позволяет переоборудовать пассажирские автобусы;
— дизельные двигатели Д-245 с турбонаддувом, 110 л.с., используются для переоборудования на дизельное топливо автомобилей ЗИЛ, ГАЗ.

Обращаться
по телефону: 8-04622-3-45-53.

«Научно-производственное
коммерческое
предприятие «БКФ»

Изготовит из полиэтилена: пленку,
пакеты хозяйственные, упаковку, мешки,
кладовые, пробку винную, коньячную, взрывную оболку.

г. Рубежное, (06453)
5-21-61, 5-30-37, т/факс 5-14-71.

ШИНЫ
Для всех видов транспортных средств

Открыто заграничное представительство по ж/д
Самостоятельно со склада в Днепродзержинске
Доставка за счет заказчика автотранспортом

БОЛЕЕ 50 НАПРАВЛЕНИЙ ШИН

ЛКТ

Факс: (0542) 474 527, 474 521
Тел. (0542) 474 527, 445 515, 445 516
Телетайп: 143218 3478
Т/ф 127-40 «VANT»

ВАША ГАРАНТИЯ - наш 3-х летний опыт работы на рынке!
Наш рус. к: 467616 и «Южкомбанк» г. Днепродзержинск, МФО 305266

ПРОПОСАГАЕМ
МАЗУТ,
ДИЗЕЛЬНОЕ
СЕЛЬХОЗ
ПРОДУКТЫ
ЗАКУПАЕМ

БЫСТРО И КОНФИДЕНЦИАЛЬНО

г. Киев
м/ф
ПОБЕДЫ 11
КОДЕСЫ 11
КОДЕСЫ 20
м/ф
274-8282
TRUST
COMPANY

Реклама в газете
«Голос Украины»
Телефон 441-89-34.
Факс 449-85-62.

Предприятие
из Н.Новгорода
приобретет
продукты питания
украинского производства.
Желательна
оплата по факту.
Тел.: (8312) 39-87-61,
37-04-20.

Рабочая одежда
Предприятие производит и реализует
спецодежду:
— костюмы
хлопчатобумажные;
— куртки ватные;
— рукавицы с
брезентовым
накладчиком.
Тел.: (044) 244-08-53,
220-97-04.
Услуги посредников вознаграждаются.

Донецкое областное управление
Пенсионного фонда Украины сообщ-
шает, что арбитражным судом До-
нецкой области возбуждено дело
№ 58-5/23 от 30.06.94г. о банкрот-
стве шахты 1/3 «Новгородовская»
(бывшее шахтоуправление «Ново-
городовское»), юридический адрес:
342442, г.Новгородовка, Донецкой
области.
Банковские реквизиты — рас-
четный счет № 205605 в Сельско-
ском отделении акционерного ко-
ммерческого Проминвестбанка,
МФО 334312.
Арбитражный суд принимает
заявления кредиторов и возмож-
ных санаторов в течение месяца со
дня опубликования этого объявле-
ния по адресу: 340105, г. Донецк,
бульвар Пушкина, 34.

**Внимание
руководителей
предприятий и
организаций!**
Только у нас в Украине по-
стоянно реализуется шпатель
полипропиленовый, использо-
ваемый как в сельском хозяй-
стве для заготовок кормов,
так и в других отраслях на-
родного хозяйства как универ-
сальное средство.
Объем поставок неограни-
чен. Ждем ваших заказов.
Тел./факс 031-22/
2-27-69.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО АМНІСТІЮ З НАГОДИ ТРЕТЬОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ
